

РЕШЕНИЕ

№ 3191

гр. София, 15.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.04.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Антони Йорданов

при участието на секретаря Гургана Дончева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1807** по описа за **2018** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Регионална инспекция по околна среда и водите (РИОСВ) – С., подадена чрез юриск.С., срещу решение №297028/18.12.2017г., постановено по н.а.х.д.№9654 по описа за 2017г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 19/22.05.2017г., издадено от директора на РИОСВ – С., с което НП на [фирма] на основание чл.200, ал.1, т.1, б.“г“ от Закона за водите (ЗЛ) е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.48, ал.1, т.3 във вр. с т.11 ЗВ. В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Излагат се съображения за незаконосъобразност на извода на СРС, че наказващият орган е приложил санкционна разпоредба, която не е относима към деянието. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съд.з. касаторът РИОСВ–С., чрез юриск.С., поддържа касационната жалба.

Ответникът – [фирма], р.пр., не изпраща представител в съд.з. В писмено становище от процесуалния му представител юриск.Л. оспорва жалбата.

Прокурорът от Софийска градска дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е от активно легитимирано лице, в законоустановения срок. По съществото ѝ касационният съд взе предвид следното:

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу НП, което подлежи на съдебен контрол и от законен състав.

Въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, в хода на проведеното пред СРС съдебно следствие, по делото е констатирано от фактическа страна, че на 07.12.2016 г. бил проведен емисионен контрол на „Софийска пречиствателна станция за отпадъчни води“ (С.) „К.“, кв. Б., стопанисвана от [фирма] от експерти на РИОСВ-С. (Протокол от проверка № 80/07.12.2016 г.) във връзка с задължителен емисионен контрол на отпадъчни води и за спазване на индивидуалните емисионни ограничения (ИЕО) от Заустване № 1 (Пункт № 3) Поток № 1- смесен поток от пречистени битови води и производствени отпадъчни и дъждовни води след С., съгласно Решение № 1295/ 14.04.2014 г., издадено от Б. дирекция за управление на водите Д. район с център П. (БДУВ- П.), за продължаване срока на действие на Разрешително № 13140074/ 08.08.2008 г. за заустване на отпадъчни води в повърхностни, с титуляр [фирма]. На 11.01.2017 г. направените физикохимични анализи на взетата водна проба отпадъчна вода (Протокол от изпитване на отпадъчни води № 01-2057/14.12.2016г. и Протокол от изпитване на отпадъчни води № 01- 2056/ 04.01.2017 г. на Ц. лаборатория С.) показали превишение на индивидуалните емисионни ограничения, въведени с Разрешително № 13140074/ 08.08.2008 г. за заустване на отпадъчни води в повърхностни, с титуляр [фирма], съгласно Решение № 1295/ 14.04.2014 г., издадено от Б. дирекция за управление на водите Д. район с център П. по показатели активна реакция (рН), неразтворени вещества, ХПК, общ азот, общ фосфор, както следва: активна реакция (рН) - 6,85 при ИЕО от 6.0 до 8.5; неразтворени вещества – 3,2 мг/л при ИЕО от 35 мг/л; ХПК - 18 мг/л при ИЕО 125 мг/л; общ фосфор - 3,0 мг/л при ИЕО 1 мг/л; общ азот - 13 мг/л при ИЕО 10 мг/л. Като е прието от актосъставителя, административнонаказващия орган и СРС, че [фирма] като водоползвател, титуляр на разрешителното, не е изпълнило задължението си да поддържа необходимото качество на водата в съответствие с условията на разрешителното, с което е нарушило емисионни норми и изисквания и не е изпълнило условията в издадените му разрешителни по реда на ЗВ и комплексните разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда, деянието е квалифицирано като нарушение по чл.48, ал.1, т.3 във вр. с т.11 ЗВ.

За да отмени НП районният съд е изложил мотиви, че неправилно за горното нарушение е приложена санкционната норма на чл.200, ал.1, т.1, б.“г“ ЗВ, като е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева. Този извод се оспорва в касационната жалба, в която връзка настоящият съд съобрази следното:

Според разпоредбата на чл.200, ал.1, т.1, б.“г“ ЗВ, наказва се с глоба, съответно имуществена санкция от 10 000 лв. до 25 000 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание, физическото или юридическото лице, което ползва води без необходимото за това основание или в отклонение на предвидените условия в разрешителното или договора с количество над 100 л на секунда. Разпоредбата на чл.200, ал.1, т.2 ЗВ предвижда глоба, съответно имуществена санкция, от 2000 лв. до 10 000 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание, за физическото или юридическото лице, което ползва водни обекти, водностопански съоръжения и системи или изгражда такива без необходимото за това основание или в отклонение от предвидените условия в разрешителното. Използването на водите и водните обекти е уредено в Закона за водите - Глава трета. Съгласно чл. 39 ЗВ, използването на водите и водните обекти включва водоземане и ползване на водния обект. По смисъла на ЗВ - чл.46, ал.1, т.3, ал.4, заустването на отпъдъчни води, каквото деяние е фактически описано в НП, представлява ползване на воден обект, а не използване на води. Имуществена санкция за ползване на водни обекти в отклонение от предвидените условия в разрешителното - от 2000 лв. до 10 000 лв., както правилно е отбелязал и районният съд е уредена в чл.200, ал.1, т.2 ЗВ.

По този начин – като е описал фактически нарушение, представляващо ползване чрез заустване на отпъдъчни води със съдържание в отклонение от предвидените условия в разрешителното, при което е наложил предвидена санкция за ползване на води в отклонение на предвидените условия в разрешителното, административнонаказващият орган е нарушил чл. 57, т.6 от ЗАНН, което нарушението е от категорията на съществените, тъй като води до ограничаване правото на защита на [фирма] и е основание за отмяна на издаденото НП. В АУАН и в НП, издадено въз основа на този акт, следва да съществува единство между посочените законови норми, които са нарушени и съответното словесно описание на нарушението; каквото в случая не е налице.

С оглед горното и като споделя изводите на СРС в обжалваното решение, настоящия касационен състав намира, че решението на СРС е правилно и не страда от наведените от касатора пороци, поради което следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №297028/18.12.2017г., постановено по НАХД №9654 по описа за 2017 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-ти състав. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

